

ילד האדם

ערוך מתוך "הלבונה האבודה"

The Adam Child: Edited from "The Lost Lagoon"

מאת רג דאון

תרגמה מאנגלית: תומר רוזן גרייס

© Copyright Reg Down

כל הזכויות שמורות לרג דאון, 2010. אין לשכפל, להעביר או להשתמש בסיפור זה בחלקו או בשלמותו בכל צורה ללא רשותו של המחבר, מלבד ציטוטים קצרים במאמרי ביקורת ובחווות דעת.

היה הִיָּה פעם ילד מלאך שגר בשמיים. הוא שיחק עם כל ילדי המלאכים האחרים בין הכוכבים. יום אחד הוא הגיע לכוכב הלכת שקוראים לו כדור הארץ, והוא מצא חן בעיניו.

"הו, כוכב הלכת הזה נראה כל כך ירוק וזוהר, הוא קרא. "עם אוקיינוסים כחולים ועננים לבנים שנראים כמו קצף. הייתי רוצה לגור שם."

אז הילד המלאך עף אל הוריו וביקש לגור על האדמה.

"ילדי, הם ענו לו, "אתה לא יכול לחיות על האדמה בלי גוף. קודם כל עליך להכין סיר חימר ולמצוא את החיות המתאימות. מלא את הסיר במים, שים את החיות בפנים וקפוף בעצמך לתוך הסיר. לאחר מכן אמור את מילת הקסם, ואז – אַבְּרִקְדְּבֶרְהָ! – יהיה לך גוף אמיתי. אבל היזהר, ילד יקר, ובחר רק את החיות הנכונות ואת המילה המתאימה."

עף הילד המלאך מטה אל כדור הארץ, אל האדמה. הוא שוטט לכאן ושוטט לשם, עד שהגיע לנהר אחד. על גדת הנהר הוא מצא את החימר המתאים להכין ממנו סיר. זה היה חימר זהוב עם מרקם עדין מאוד וחלק כמשי.

"זה חימר מושלם," הוא אמר לעצמו, והוא יצר סיר נאה, עם דפנות עגולות המשתפלות בחן. לאחר מכן הוא אסף זרדים וענפים ועשה ערימה גדולה, הדליק מדורה ושם בתוכה את הסיר. הלהבות נתפצצו ובערו בעליזות בעוד הסיר נאפה והתקשה בחום. כאשר האש דעכה והסיר התקרר, הילד המלאך לקח אותו בידו.

"זה סיר טוב," הוא אמר. "בלי שום סדקים או חלקים עקומים. כל מה שאני צריך לעשות עכשיו זה למצוא את החיות הנכונות, להכניס אותן פנימה לתוך הסיר, להגיד את מילת הקסם והנה – אַבְּרִקְדְּבֶרְהָ! – יהיה לי גוף ארצי אמיתי שאוכל לחיות בתוכו!"

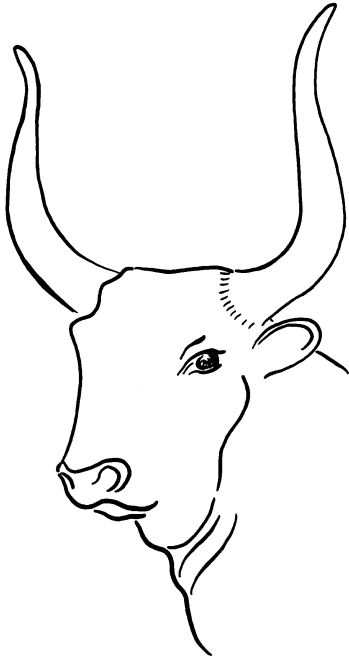
הוא הניח את הסיר גבוה על גדת הנהר ויצא לצייד. הוא צעד על פני הרים וגבעות, עד שהגיע אל אחו רחב ידיים מכוסה עשב ירוק רענן. על האחו הוא ראה שור מלחך עשב.

"הו, איזו חיה יפה!" קרא הילד המלאך. "כל כך כבדה וחזקה! אני אקח אותך ואשים אותך בסיר שלי!"

קפץ הילד המלאך על גבו של השור וקרא:

"שור אדיר, שור שלי,

יחד ניצור גוף שמימי בשבילי!"

השור נחר והשתולל ונעמד על רגליו האחוריות וקישת את גבו, בנסותו להשליך מעליו את רוכבו. מעולם לא רכבו עליו קודם לכן! אבל הילד המלאך רק צחק. גופו היה עשוי מאור, והשור לא היה יכול להשליך אותו מעליו ולא משנה כמה הוא ניסה לעשות זאת. הילד המלאך דיבר ברכות אל השור, ועד מהרה הפסיק להיאבק והלך לאן שהילד רצה.

הם יצאו לדרכם על פני גבעות ועמקים, עד שלבסוף הגיעו אל המקום שבו הסיר נשאר על גדת הנהר. אבל הסיר לא היה במקומו. הוא התגלגל במורד הגדה והיה מונח ליד הנהר. סביב סביב היו טביעות רגליים של הרבה חיות.

"מוזר", חשב הילד המלאך. "מעניין מה קרה כאן?" והוא לקח את הסיר ושם אותו שוב גבוה על גדת הנהר.

הוא אמר לשור: "שור יקר, הישאר כאן. עוד מעט אחזור למלא את הסיר שלי."

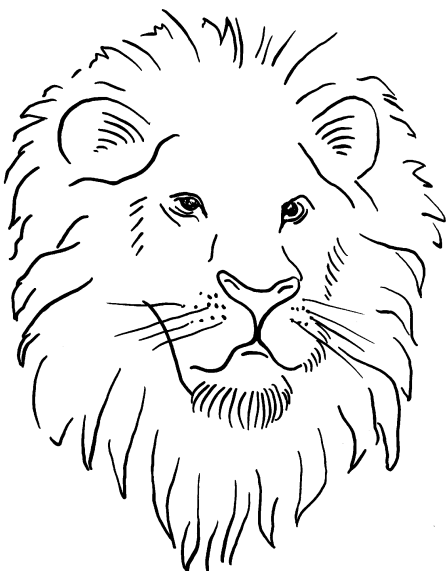
יצא שוב הילד המלאך לצייד בפעם השנייה. הוא עלה הרים וירד בקעות, עבר שדות וגאיות, עד שהגיע אל יער עבות.

לפתע הוא שמע שאגה אדירה מהדהדת בין העצים. השאגה התקרבה יותר ויותר, ופתאום הופיע אריה שהלך לקראתו ללא פחד!

"איזו חיה יפה", קרא הילד המלאך. "כל כך אמיצה ונועזת!" והוא זינק על גב האריה וקרא:

"אריה מלכותי, אריה שלי!

יחד ניצור גוף שמימי בשבילי!"

הו, כמה שאג האריה! מעולם לא רכבו עליו קודם לכן, והוא הסתובב סביב סביב במעגלים פראיים, נוהם ושואג ומחרחר בזעף, אבל הילד המלאך רק צחק ודיבר בשקט, עד שהאריה אולף. ואז הם הלכו על שדות וסלעים בחזרה אל גדת הנהר. אבל גם הפעם לא היה הסיר במקום שבו צריך היה להיות.

"מעניין לאן נעלם הסיר שלי?" חשב הילד והביט סביבו. לבסוף הוא מצא אותו שוכב על צידו מתחת לכמה שיחים. "מוזר," הוא אמר. "מעניין מי מזיז את הסיר שלי?" והוא שם אותו בחזרה על גדת הנהר.

לאחר מכן הוא אמר לאריה: "אריה יקר, הישאר במקום הזה, עוד מעט אחזור למלא את הסיר שלי."

הלך הילד המלאך בפעם השלישית. הוא עלה הרים וירד בקעות, עד שהגיע אל הר גבוה. הוא טיפס על מורדותיו הסלעיים עד לראש ההר, ושם הוא ראה נשר יושב על הפסגה הגבוהה ביותר.

"איזו חיה יפה!" הוא קרא. "יש לה מבט כל כך עז ונועז – וכנפיים יפות כל כך!" הוא זינק ועלה על גבו של הנשר וקרא:

"נשר נועז, נשר שלי!
יחד ניצור גוף שמימי בשבילי!"

מיד נסק הנשר וצלל מטה במרחבי השמיים, עף לפה ולשם וניסה לנער מעליו את הילד. אולם הילד המלאך רק צחק. הוא לא פחד לעוף, שכן גופו היה עשוי אור זוהר וגם לו היו כנפיים, ממש כמו לנשר! הוא דיבר ברכות אל הנשר ושר לו, ועד מהרה הצליח לרסן את הנשר ולא לפו. עפו הנשר והילד המלאך מעל הרים וגאיות, עד שהגיעו אל גדת הנהר.

אולם שוב, הסיר לא היה במקום שבו היה צריך להיות, ושוב היו עקבות בעלי חיים מסביבו. הפעם נאלץ הילד המלאך לחפש מעלה ומטה בטרם מצא את הסיר, הרחק במורד הנהר, על חופו של אי אחד.

"מעניין מי מזיז את הסיר הזה," הוא אמר לעצמו וסחב אותו בחזרה אל גדת הנהר.

ואז טבל הילד המלאך את הסיר בנהר ומילא אותו במים. הוא קרא לנשר, לאריה ולשור וציווה עליהם:

"היכנס לתוך הסיר, שור אדיר!" והשור קפץ לתוך הסיר.

"היכנס לתוך הסיר, אריה נועז!" והאריה זינק לתוך הסיר.

"היכנס לתוך הסיר, נשר חד-עין!" והנשר צלל לתוך הסיר.

אחרון קרא הילד המלאך אל עצמו: "ילד מלאך, היכנס לתוך הסיר!"

והוא דילג לתוך הסיר. הוא אמר את מילת הקסם, והנה – אַבְרָקָדַבְרָה! – הסיר התחיל לרעוד ולהיטלטל. הוא רעד וזז ושינה את צורתו, ואז פתאום הופיע ראש נאה, עם שיער זהוב כמו רעמת האריה. לאחר מכן הופיעו זרועות חזקות, עם ידיים ואצבעות נאות. לאחר מכן הופיעו וצמחו שתי רגליים איתנות, עם כפות רגליים שאפשר לרוץ ולקפוץ ולרקוד איתן.

עד שלבסוף עמד האדם הראשון על האדמה. הוא היה גבוה, זקוף וחופשי, עם עיניים בהירות וחודרות-מבט כמו אלה של הנשר, עם ליבו האמיץ של האריה ועם כוחו האדיר של השור. הוא דיבר, והמילה הראשונה שבקעה מפיו היתה מילת הקסם:

"אני!!!"

ואילו הייתם שם על אותה גדת נהר עתיקה והייתם מסוגלים להביט אל תוך עיניו של האדם הראשון, הייתם רואים אש בוערת בפנים – ואש זו הייתה אור המלאכים.